

Öğrenci A:

Bana öyle geliyor ki okuduğumuz kitaplar içinde *One quarter of Humanity* en az tarih gibi olanı. Önce stilinden bahsedeyim: Lee ve Wang değinecekleri bir noktayı aktarmak için tablolar, grafikler, şemalar kullanıyorlar, ve bir tarihçi için çok fazla az ve öz yazıyorlar. Şu da var, diğer profesyonel tarihçilerin argümanlarıyla uğraşacaklarına günümüzün nüfus problemleri ile ilgili yazılar yazan bir sosyal teorisyen olan Malthus'u idman arkadaşı yapıyorlar. Son olarak, örneğin Pomeranz tarihi bir soruyu (Batı neden ilk önce endüstrileşti) cevaplamak için tarih dışında bir alanı (ekonomi) kullanıyor görünüyorken, Lee ve Wang tam ters yönde gidiyor görünüyorlar. Tarihi bir soruyu (Çin'in nüfusu nasıl büyüdü) kullanarak tarihten başka bir alanı aydınlatıyorlar (demografi). Lee ve Wang'ın yazdığı gibi, "Çin'in demografik çalışması... sadece karşılaştırmalı nüfus dinamikleri üzerine bir çalışma değil, aynı zamanda karşılaştırmalı sosyal yapı ve sosyal davranış hakkında" (135). Tarihin adı bile yok! Belki de bu yüzden Amerikan Sosyoloji Birliği onlara bir ödül vermeye hazırdı. Tabi ki, kitapları tarihi veriyi temel alıyor ve sonuçları da tarih için önemli; ama aynı şey iklim değişiklikleri üzerine bir araştırma için de söylenebilirdi. Asıl fark Lee ve Wang'ın insanlar hakkında yazıyor olmaları. Uygun veri elde olduğu ölçüde, metodolojik olarak çok benzer bir kitap hayvanların nüfus dinamikleri hakkında yazılabilirdi, ama sanırım hiçkimse buna tarih demez.

Lee ve Wang'ın argümanının içeriğine dair, Çin'in demografik dönüşümünün, önce yerel kolektifler (aileler) tarafından demografik karar verme üzerinde sıkı kontrol, ordan otorite çöktüğü zaman yaşanan büyüme patlaması, ordan da kolektif kontrolün 1960 ve 1970'lerde devlet tarafından yeniden tastik edilmesi, yani [katmanlı] bir gelişme şeklinde tasvirleri tatmin ediciydi. Şimdiki nüfus politikasını kültürel ve tarihi bağlama oturtması göze güzel görünüyor ve [olayı] normalize ediyor, bu da etkileyici. Aynı zamanda, acaba bu fazla basitleştirme mi? Lee ve Wang'ı okuduğum kadarıyla Çin'in demografik dönüşümünün tek bir değişkenin dalgalanması olduğunu savunuyorlar, kolektif otoritenin doğurganlık üzerindeki gücü (ekonomik olanaklar da kolaylaştıran sebepler). Son 30 yılda Çin toplumunda meydana gelen diğer değişikliklerden, ki benim aşırı derecede az olan Çin hakkında bilgimle bunlar Çin toplumunu Batılı toplumlara daha benzer yaptı (şehirleşme, endüstrileşme), bu değişkeni süzüp ayırt etmek zor bir görev, Lee ve Wang bu görevi bir kenara bıraktı. Malesef kontrol grubu yok, otoriter nüfus kontrol politikası içermeyen alternatif bir Çin yok. Son bölüme gelene kadar, Çin'in "öteki" arketip rolünü oynamaya

devam ettiği 21inci yüzyıl versiyonu için Malthus'un Çin Őablonundan vazgeçtiklerini dŐnyordum, ama bu sefer baŐarılı otoriter kollektif paradigması olarak [benzer bir rol oynuyor]. Batılı-bireyci/Dođulu-kollektivist bölünmesini sorgulamaları ve zorlaŐtırmalarını görmek beni memnun etti.

Malthus'un Çin hakkında ne yazdığını merak ettim, ve kitabının bir kopyasını aldım (beŐinci baskı, ilk defa 1817'de basılmıŐ) ve "Çin'de ve Japonya'da nüfus önlemlerine dair" adlı bölümü (99-110) okudum. Daha nce Malthus okumamıŐ biri olarak ŐaŐırdım, ne ahlaki bakımdan itiraz edilebilir birŐey buldum ne de çok safa yazılmıŐ birŐey buldum, ama tabi biraz belki kaçınılmaz olan Çin tacizi vardı. Anlayabildiđim kadarıyla, Malthus'un ve Lee ve Wang'in hikayelerindeki en belirgin fark, ikincisinin çok daha detaylı ve nuanslı bir görüŐ belirtmesi dışında, Malthus açlık ve hastalığın Çin nüfusunun büyümesinde önemli rolü olduğunu (ve cinsel iliŐkiden kaçınmanın bunda rol oynamadığını), Lee ve Wang ise evlilik içi cinsel iliŐkiden kaçınmanın önemli bir rolü olduğunu (ama açlık ve hastalığın önemli olmadığını) söylüyor. Her ikisi de bebek öldürmeyi çok önemli bir faktör olarak görüyor, ama Malthus bunu kaynakların azlığına/kaynak sıkıntısına bağlarken, Lee ve Wang ise cinsiyet seçmedeki faydasını vurguluyor. Tek radikal fark Lee ve Wang Çin nüfus kontrolünde her zaman etkin olan unsurun insan olduğunu, Malthus ise insana bağlı olmayan unsurların (hastalık, açlık) etkin olduğunu savunuyor. Yukardan baktığımızda, Lee ve Wang'in alıŐması Malthus'un çalıŐmasının aksini ispatlama değil, sadece Çin hakkındaki yanlıŐları düzelten, aynı zamanda kitabın genel yaklaŐımını ve bazı sonuçlarını destekleyen bir arıtım, rafine etme.